

nale Arbejde og ere fortrolige med dette, og inden for hvilken Kreds det næppe vilde kunne anses umuligt at finde en Mand, der frivilligt vilde modtage saadan Bestikelse. En Indsnevring af nævnte Kreds, som Forordningen om det juridiske Studium af 26de Januar 1821 § 15 kunde tænkes at etablere ved at opstille fuldstændig juridisk Eksamen som Betingelse for Ansættelse i en Række Embeder, derunder Borgmesterembeder, kan ikke anses gældende for de efter Lov af 26de Maj 1868 § 2 bestiktede Borgmestre, og er ikke af Regeringen ved foretagne Bestikelser anset gældende for disse.

Udvalget maa saaledes anse Regeringen i Stand til uden Bemyndigelse gennem en særlig Lov at udfille Stillingen som Borgmester i Horsens fra Embedet som Byfoged og Byttriver sammesteds, om den finder saadant nødvendigt eller hensigtsmæssigt, og fra Administrationens Side er det erkendt, at en saadan Udfillelse faktisk har fundet Sted ved Købstadkommunalloven. I Dep. Tid. 1858 Sp. 1119 er som ledigt Embede opført: „Embedet som Borgmester, Byfoged og Byttriver i Horsens“, men ved næste Embedsledighed (Min. Tid. 1884 Sp. 55): „Embedet som Byfoged og Byttriver i Horsens“.

Derimod kan Flertallet (Evend Høgsbro, Krabbe, S. Nielsen, P. T. Nielsen, E. Sørensen og S. Sørensen) ikke tiltræde det i Lovforslagets § 2 stillede Forslag, hvorefter Borgmesterstillingen skulde gaa over til at være et særligt Embede, lønnet som et Retsembede af 1ste Klasse. Af flere Grunde maa Flertallet fraraade Oprettelsen af et saadant Embede. Saaledes bør det navnlig ikke overses, at Stillingen som Borgmester efter Kommunalloven af 1868 er væsentlig forskjellig fra samme Embedsgerning før denne Lov. Kongens Udnevnelse af Købstædernes Borgmestre indførtes ved de af Fredrik den tredje under 24de Juni 1661 udfærdigede Privilegier for Borgerstanden, hvori det i Artikel 1 hedder, at Købstæderne fremtidig skulle af

Kongen „med kvalificerede Borgmester og Raad forsørgeres“, efter at en Forordning af 23de Februar 1661 forud havde bestemt, at den, som herefter bestiktedes til Borgmester, skulde aflægge Ed for Kongen selv. Forordningen af 28de Januar 1682 fastsatte derefter Tallet paa Borgmestre og Raadmænd, „da de mange Dyrigheds-Personer i Købstæderne ere dem til stor Tynge“. I nævnte Forordning bestemtes for 9 Købstæder to Borgmestre og 3 Raadmænd, hvorefter følge 23, deriblandt Horsens, med een Borgmester og to Raadmænd, medens der i de øvrige 27 „skal kun være en Byfoged“. Til Borgmestre og Raadmænd skulde efter samme Forordning „frem for andre bestilles af de bedste og vederhæftigste Borgere, som længe have stattet og skyldet og bedst kjende Byernes Tilstand“, og om deres Løn bestemmer Anordning af 15de April 1688, at for de Byer, hvor der findes een Borgmester og to Raadmænd, tager „af al vis og uvis Indkomst, som Magistraten med Rette nyder og tilkommer“, Borgmesteren to Parter og hver Raadmand een. Da disse Indtægter vare meget ringe, ændrede et lgl. Reskript af 15de Januar 1745 den forannævnte Betingelse for af Stiftamtmanden at kunne til Kongen blive indstillet til Borgmester eller Raadmand derhen, at disse skulde tages af „de bedste og mest bemidlede Borgere“, saasom „Magistrats-Embederne i Købstæderne altid have været af saa faa og ringe Bestaaffenhed, at ingen deraf har kunnet eller kan subsistere“. 1766 indberetter vedkommende Stiftamtmand, at i ingen af Aarhus Stifts Købstæder har en Magistratsperson nødtørftigt og anstændigt Udkomme, da en Borgmester ikke kan have 150 Rdlr. og en Raadmand halvt saa meget i Indkomst, hvorfor Reskript af 17de Oktober samme Aar anordner ved Balance Indskrænkning i Raadmændenes Antal. Af samme Hensyn blev efterhaanden Borgmester- og Byfogedembederne forenede, i Horsens under Borgmester Flensborg, der afgik 1791, hvorefter kongelig Resolution af 7de Juni 1809 (Koll. Tid. 1809 Side 28) hderligere bestemte, at „Borgmester- og Byfoged-Embederne i Horsens skal med By- og Raadstue-Skriver-